

RASKOVANI

IZLAZI SVAKI ČETVRTAK, 11 JUTRA.

PREDPLATA: TROMJESEČNO DINARA 13, GODIŠNJE DINARA 52. OGLASI PO CIENIKU.

UREDNIŠTVO I UPRAVA KUĆA Br. 543 - VODICE.

RUKOPISI SE NEVRAĆAJU.

POJEDINI BROJ DINAR

VLASNIK, DIREKTOR ODGOVORNI UREDNIK:
PAVAO ROCA

TISAK: PUČKA TISKARA - ŠIBENIK.

JADNE PRILIKE.

Nas politički život od prevrata do danas gotovo je ispunjen razmiricama osobne naravi. Kao nigdje drugdje, u ovoj je državi politička atmosfera tako napeta i praskava, da se je upravo bojati, ne će li ova naša država zgrada, teškom mukom sazdana, jednom se porušiti. I dok bi bila sveta dužnost svih onih, koji drže u svojim rukama sudbinu našeg naroda, da porade oko konsolidacije prilika, da se upuste u bratsko raspravljavanje i izmirenje mišljenja, u posljednje vrijeme izbijaju na površinu u našem javnom životu takve činjenice, da nas upravo groza hvata, kad pomislimo, kuda sve vode državnu lađu i naš ispačeni narod nesavjesni politički bojovnici.

Računajući od našeg oslobođenja ispod tuđinskog jarma, naš se je politički život konstantno kretao u dvije smjernice. S jedne strane iskociše ljudi častohleplja i nadutosti, ljudi nemirna duha i bahatosti, zadojeni starim tradicijama socijalnog života i s finim načinom u formi dotjeranog programa i ideja modernog vremena napredne osvijoše duhove. Kao što je od uvijek bila karakteristika našeg naroda, da u političkom zanosu više čuvstvuje nego li umuje, nije ga ni ovog puta iznevjerilo njegovo čuvstvo. Svi se kao jedan bacise u naručaj rasposajanih misli i puste želje slobode zagrijaše im srca. Političke ličnosti triumfiraju. Sa pještala moći pobjedonosno gledaju na izvoštene pobjede svoje lukavosti; pod egidom Prave nemilosrdno svako, tko im se opire. Bez obzira na duševnu snagu, sposobnost i revnost dijele se investiture i povlastice. Politički istomišljenici dijele megdan svojih nepobjedivih voda i pod trofejom slave, ulazeći u hram čistih državotvoraca, zapremaju mjesto dostojanstva, a da za to nemaju spremljene ni sposobnosti.

Nu, ne zastade ni snaga uma. U ovoj političkoj kolotečini, koja nam u ove četiri godine predstavlja sve posljedice politike čuvstva, ispunjene teškim nedaćama na svim poljima kulturnog i privrednog života, pojavise se ljudi rasuđivanja i ozbiljnijeg svaćanja. Oni uvide, da se ono izpričano plaho čuvstvo, posvećeno istinski na oltar domovine, s kojim danas lih zbog osobnih ciljeva nesavjesno harataju ljudi bez srca i duše, mora da stiša i etetizira s razumnim prosuđivanjem jednih prilika, koje nas kao mora pritištu. Oni proniknuše nezdravu politiku ljudi, kojima je jedina svrha ambicija i položaj i učivši sve razlike, koje u političkom nazrijevanju momentano razdvajaju naš troimni narod, pregnuše svim silama, da ovoj nesretnoj političkoj raboti dadu pravac, koji će s duboka promijeniti teško današnje stanje i učvrstiti temelje ove države.

Bez dvojbe, narod je naš ozbiljno shvatio današnju situaciju. Narodna svijest podigla se je danas iznad dnevnih simalica i obećanja, iznad vječnih naklapanja i političkih trzavica. I oni, da pače, koji su se s početka zagrijavali za ideje programa i na svojim leđima osjetili konkretne rezultate političkog djelovanja, razumiješe, da su u svojim nadama razočarani i da je mjesto zdravog života nastupilo mrtvilo, koje kao crv podgrize i ništi narodni organizam. Svatko, tko ima zdrave oči, na svakom koraku zapaža zastoj i nazadak. posvuda kritikovanje i beznađnost, odasvuda vapaji za pomoć. I svi oni, kojima mržnja i partajski fanatizam nije ispio mozak, moraju da uvide, da je došlo vrijeme, kad treba da se računaju sa činjenicama, koje s dana u dan postaju fatalnijim.

Međutim, kako danas stoji naša politička situacija, čini se, da politički život kreće na gore. U posljednje vrijeme pogotovo, bijaše ljuto krešvo između vode političkih stranaka. Otvorena je jaklenska paljba unakrst i nažalost je vjero-

jatno, da će ona dulje potrajati. Pod nož kritike dospjevaju djela i opačine političkih gromovnika. Sa svih strana sipaju se argumenti, koji kompromituju i utužuju. Najprostačkije psovke, najogavnije pogrđe djela su onih, koji se peru. Analizuje se prošlost i iznose se inkriminacije takove težine, pred kojim padaju čast i poštenje. U jednu riječ, u naš javni život unesen je takav kaos i i takova bezglavost, da sve zaudara sumnjama i predrasudama.

Danas, dakle, kad su na dnevnom redu odsutna pitanja ekonomske i političke naravi, tuče se politički dvoboj po teoriji utilitarističkog, egoističkog morala. Sudbina našeg naroda prepuštena je naklonosti ove ili one stranke. Parlamentarizam je zašao tako u pozadinu, da se danas najvažnija pitanja riješavaju u klubskim prostorijskim, Stranačko novinstvo obara se nemilice po receptu raznih šarlatana i mistifikatora i mjesto da bi se potražio »modus vivendi« u ozbiljnim diskusijama, u kojima bi se ogledala neodoljiva energija za sveopće dobro, pravi se reklama našoj naciji time, što nas se po svemu i u svemu smatra modelom »balkanskog« samoočjoja.

Evo, ovakvo nam se danas pokazuje naše političko djelovanje u doba teške borbe za život, u doba, kad se društvene klase rukom i nogom bore za povoljnije uvjete života.

Mi, koji gledamo po strani i koji smo vični pa mjerimo jednakom mjerom, teška srca pratimo ovu zloupotrebu narodne energije, ovo naivno shvaćanje današnjih prilika, koje upravo postaju nesnosnim i poručujemo svima, koji su uzročnici ovih zala: »Bolje da se nijeste ni rodili!« Oni, pak, koji još imaju srca i duše i koji budno paze na interese naroda i na procvat ove države, neka se zbiju u redove i neka iskreno zauzmu stanovito objektivnosti, opstrahujući od vlastitog interesa. Doći će vrijeme, kad će narod svima suditi po njegovim djelima.

FELJTON

KNJIŽEVNIK SIMO MATAVULJ I MI

(Uz literarnu komparaciju Matavulj i Tommaseo)

10. (Nastavak)

Ovdje po prvi put susrećemo i onaj interesantni tip, koji nam se živo usijeca u pamet, famoznoga Čagljina, tog savršenog seoskog mudrijaša, govordžiju i nazdravčara, tip, kakvoga mi još i dandanj često susrećemo u seoskom glavaru, pristavu ili čaušu. On besjedi na svoj naročiti način, nakaradeći svoj jezik i pojmove do nerazumljivosti. »Jer kad se napija učenu čovjeku ili govori pred učenicima ljudima, treba govoriti da drugi ne razumiju!«

»A Čagljina bijaše pravi vještak u tome, takav vještak, da on sam nije razumijevao, šta je govorio.«

On je tako više puta besjedio čak i u gradu, prilikom izbora. »i uvijek bješe potresen najviše on, pa svi oni, koji bi ga najmanje razumjeli!«

I kud li priličnije stvari, nego da Čagljina, ovom prilikom, nazdravi i bratu frateru. On to hoće, on je na to već gotov, tek što je fratar zabavljen

*) Što je god među navodnim znakovima, sve je to piševo.

čitanjem, pa ne može da uči ovu njegovu namjeru.

Zato Čagljina, kad ne može ni kašljem da privuče fratovu pažnju, on, bogme, poviče:

„O vra-Brne!“ — pa počeo:

„U zdravlje vaše mile dobrodošlosti, ka šta je u vike bilo naše drage dobroprošlosti“ itd.!

Držim, da nije moguće bolje i vjernije prikazati ovog seoskog mudrijaša, čija je karakteristika petljanje jezika i pojmova radi dopadljivosti i impopentnosti.

Dalje, pisac, da upozori, da Čagljina ni u piću ne bijaše zadnji, veli, da — mu — kod toga — ja-hučica skakaše kroz dugačko grlo, od kotlaca do podbratka!“

Ko se kod nas još umije da tako izražava!

A eno nam i lukave pretvorice Todorine Drakčevića, strašnoga hajduka.

Eto nam fratara! Kako je njih istom opisao, na čuovnom Visovcu, naročito Bakonjina strica fra Načvara, pa fra Srdara, Vrtirepa i sve druge!

Naši manastirski fratri još nisu imali vjernijeg i holjeg fotografa, a teško da će ga ikad više i imati.

Mi te »site dočonjake« vidimo u njihovom javnom, privatnom i intimnom životu: na polju, u crkvi, za trpezom, u sobi; među narodom i među sobom. Uz vrlo rijetku drugarsku ljubav, ima

tu dosta klevete i zlobe; požrtvornost je odlika čak i dobrih fratara, nije im ni čaša mrska, žena pogotovo!

Onda dolazi fra Načvareva fiksijedna ludost, od koje ga navrijeme izbavlja Pjevaličina domišljatost.

Evo nam, najposlije, djakona i djaka, evo i sve druge manastirske čeljadi, da slika čitavog Visovca bude potpuna.

A na Visovcu proštenja i zavjetine te hajdučka pljačka crkve i propadanje manastirskog bogutstva od jegljenisanja služinčadi!

A iz sredine tog ambijenta, iznad svijet i svega, živo i smjelo odskače mio lik našeg Bakonjice, kojega će kasnije u čitavom njegovom razvoju da prikažem.

Sada da napomenem, da vjernost opisa manastirskog života kod autora dolazi u prvom redu odatle, što je on sam 4 godine proboravio u manastiru među fratrima, tačnije kaludjerima. A mi znamo, da je manastirski život jednak kod fratara kao i kod kaludjera; osim toga on je više puta bio i na Visovcu i u njegovome čuvenom manastiru, koji je on opisao kao svoga starog znanca. Prema tomu on je imao i odviše prilike, da izbliza vidi i upozna manastirski život te čud i navade njegovih fratara i sve ostale njegove čeljadi.

(Slijedi)

Memento „Ministarskom Savjetu“.

(V. br. 23. Svršetak).

Gospodo, kome vi imate da zahvalite današnju Jugoslaviju? Svjetskog glasa Češki patriota Rieger doviknuo je jednom zgodom Njencima u Bečkom Parlamentu: „Čim se Vi Njenci hvastate? Da Vam ne bi Čeha, ni zvonika Sv. Stjepana u Beču ne bi imali, na ovome se do nedavna kočio Češki nadpis, a da Vam sramota bude veća, Vi ste taj nadpis dali otući“. Tako i ja Vama gospodo Ministri dovikujem, da Vam ne bi srednjeg staleža, nikada ne doživiste slobodne Jugoslavije. Ovnj ju stalež uzidao, a Vi gospodo, da Vam nedjelo bude veće, hoćete danas i sve moguće sile ulažete da srednji stalež upropastite, uništite i izbrišete njegov nadpis sa njegove zgrade. Vama je svemogućnina lako. Odkupite od Sovjetske Rusije, kojoj vašom upravom niste daleko, komad Sibira ili komad Urala, pa nas tamo smjestite, kad smo Vam u državi toliko teški. Gospodo Ministri, dozovite se pameti, ne budite stara djeca. Poštujte Ustav, poštuju zakone naše države, a tim će te i druge navesti da ih poštuju. Nastran strančarenje, prihvatite kormilo državne ladje, prihvatite ga onim žarom i onom ljubavlju, kao što prosti mornar prihvaća kormilo ladje na pučini, da povjerenu mu ladju i sebe samoga u luku spasenja dovede. Drugčije, gospodo Ministri, bit ću prisiljen zamoliti gosp. urednika ugl. „Raskovani“, da otiska proglas na narod uz upisnu listinu dobrovoljnih doprinosa za jednu luksurioznu ludnicu u koju bi se moralo snjehčati stanovitu Visokopoloženu gospodu, a uz to obratit ću se Sv. Ocu Papi i Sv. Sinodu neka naredi dnevne molitve po svim crkvama da Vam dobri Bog prosvijetli pamet, e da nebudete mogli svoju vlastitu državu upropašćivati na sablazan ostale prosvijetljene Europe. Ovo Vam poručuje

Djed.

Općinske aprovizacije.

Mjestno glasilo demokratskih advokata, od kojih već neki žale da su neproračunano stupili u stranku, namiguje težacima da im pušte pristupiti u njihov tor, nije održalo besidu, kada je reklo da ne će odgovarati na nikakove prigovore, koji bi dolazili iz gradjanstva. U prezdanim broju razbrbljalo se neko čedo malo i podvrglo strogoj kritici naše nazore o porazdjelji hrane pučanstvu badava i o uvedenju javne kontrole kod općinskih aprovizacija.

Ono što smo mi rekli o veselju nekih advokatskih skutonoša, o pršutima, janjcima itd. stoji nepomično i izpuni li vlada riječ i pošlje li hranu za pasivne krajeve, neka gg. advokati budu više nego sigurni, da ne će nijedan njihov pristaša dobiti ni pršut ni janje od težaka samo da mu uspe u vreću varičak kukuruza više.

Takodjer stoji i ova druga, da vlada šalje amo hranu radi izbora, ali i tu se nadamo, da će težak i radnik znati pri žari odgovorili demokratima, da nije više vino po što prije biše barjaktarim darival prvenstvo, da nije narod marva kako ga advokatura do jučer, a i danas promatra i smatra.

Mi mišlimo, da dobro tumačimo javno mnijenje, kad velimo, da ne ćemo smicalica kod općinskih aprovizacija; pa ako je danas puki slučaj da su naše općine u ruknima samozvanih državotvoraca to njima mora biti drago, da imi od svakoga tražimo da bude pošten pri razdiobi hrane.

Tko nepozna karakter i poštenje g. Dubokovića na Namjestništvu u Splitu? A ipak, kada bi on otvorio njegove knjige, izašlo bi možda mnogo toga što i njemu samomu nije ugodno i radi česnu se nemože ništa zla prigovoriti. Bio je odviše dobar, vjerovao drugomu, a danas se kaže *Buon uomo, buon mocca!* rekao bi Taljanac.

Ima ljudi, koji hoće d i reknu, da je izmedju Melkovića do Splita kroz malo mjeseca ponestalo hrane, da bi se sjevernu Dalmaciju moglo tri zime badava hraniti.

Da bude bilo dobre i javne kontrole ne bi bilo nestalo ove hrane. Nek se neplaše demokratski advokati poštene kontrole. Biće manji pršuta, ali svak će sigurno dobiti onoliko hrane što ga ide — pošlje li nam samo vlada hranu, kako se po selima hvale demokratske perjanice.

Nitko nema što Neretva imade.

E-e-e-e!

Nitko nema što Neretva imade.
Opuzen ima Pina Moraveca,
a Melković Iva Aničina.

Pravedne ljude bacati u tamnicu. Zatvoriti poštene javne lokale. Nasilje, mučenje, progonoštvo i t. d. Činjenice dokazuju, da smo mi skoro u jednoj ludnici, a ne u svojoj slobodnoj državi S. H. S.

Na upušnju pravednih ljudi, razoružanju mirnog mjesta; na pisanje raznih zločina što iznesoše pokrajinske novine; na razne tužbe iznešene ne samo javno, nego i pravničkim putem sve spava, a zašto? Ipak sa jedne strane mora biti zločinac; ili onaj koji tuži, ili onaj koja se javno objeđuje. Naše vlasti spavaju slatki san.

Pino Moravec nadao se je da će sa . . . . . „bombom“ za uvijek zaspati, ali kad mu to nije pošlo za rukom da zaspi, laća se drugog sredstva. Teško je ostaviti općinu Opuzenu, ima dobru podstavu i hvnaća se drugog sredstva. Čudite se! On jednostavno daje nalog onima kojima je dao javno općinsko dobro. Da upravljaju brojajke na Beograd raznim klubovima i zastupnicima; da je on novi „Spasitelj“ Neretve; da je on jedini pošten i pravedan. Pucaju mužari, Neretva se tres; praskavice pokazuju svojim kresivom moć i pravednost obetagan mesije Moraveca, ali sud šuti. Zašto? Moravec pripravlja spomenicu u četiri razna primjerka na gosp. Namjesnika Dr. Stevu Melčića. U njima su razni hvalospjevi koji dižu čast Moraveca: on sam sebe hvati, a narod zavarava. Prepisuju se izborne listine; glavari uz nagradu od hiljadu kruna iste potvrđuju . . . . . kao pouzdanci neretvanske krajine, da Pino Moravec tu ostane i dalje kao vladin povjerenik. Zašto? Deputacija poslata gosp. Dr. Stevi Melčiću sastoji se od onih koji su kao kolovodje komunističke stranke funkcionirali za vrijeme prevrata, neki pak želeći izrabiti prevrat, hljedoše se okoristiti državnim dobrom, a neki nagradeni od Pina Moraveca sa općinskim blatom, koji nije njegov vlasništvo, potpisaoše sve ono što on želi. Narod zavarav sada traži zadovoljštinu, ali opuzenski općinari nisu u Africi da imaju zadovoljštinu, već u Melkovskoj ludnici.

Ulaci plaćeni od općine idu na razne strane. Općina propada, a Moravec ipak uz prkos i volje naroda ostaje tu.

Znamo da Dr. Stevi Melčiću nisu lopari, povlake na očima, ali zašto ne vidi ovu anomaliju u osobi Pina Moraveca?

Dobro bi bilo a i korisno i pravedno, što i tražimo, zahtjevamo od Namjesnika, da onu pouzdanicu poslatu od truta Moraveca, dade temeljito istražiti po nepristrasnim osobama i neka odredi provesti plebiscit naroda neretvanske krajine, i po uspjehu, ispadku izbora, po sebi dolazi: na kome će ostati — carstvo.

Poznamo mi Namjestnika Melčića kao „Principovu gastu“: skroman, dobar, pošten, pravedan, ali — neodlučan; drugi za perčin prihvatili, pa odmahuju o duvar glavom i amo i tamo.

Sve zavisi o izvješću Melkovskog okružnika Iva Aničina. Ovdje nam na um padaju dvije narodne: Najela se gladnica, prozvala se — banica. Kad cigu dopalo carstvo, najprvo svog čaću dao — objesiti. Teško je ljudi, kad se opanak popapneči, jer onda na pazardu papuča svom ocu opanku s neba pa u rebra: „*Pošto vlaš kikoše!*“.

E-e-e-e!

Nitko nema što Neretva imade.
Opuzen ima Pina Moraveca,
a Melković Iva Aničina.

Pokladne Orgije.

Kao da su svršile. Ove godine urodiše nam sa tolikim plesovima kakovih Šibenik i nepamti. Nitko ne žali novac, samo da nadje što više zabave i užitka. Ljudi su od simptoma pokvarenosti ili dekadencije? ili navlaš trže užitka, da zaborave na sve jade i nevolje koja ih tište? Bilo jedno ili drugo, nemožemo odobravati, dok u našoj sredini krijemo toliko bijede i sirotinje koja skapava od glada, tražeć kruha i zarade a da nad ovim bijednicima nitko nema samilosti. Tim pokazujemo svu golotinju naše duše, te moralni i socijalni naš

uzgoj. Zar ovakovo postupanje nije izazivanje gladnih?

Koji je narod u povjesti na plesu i zabavama snagradio sebi domovinu? A nas, kao da nemože još ništa da opameti. Kad pogledamo na ovu mnglovitu atmosferu i opazimo sve ono što se oko nas zbiva, na politički kaos koji je zavladao, koji nam može svakim danom donijeti novili iznenadjenja, neopazimo li se na vrijeme, možemo biti bačeni pod tuđe skrbništvo.

Ko u nekom snu u'juljani zaboravljamo čak na naše najvitalnije potrebe, na koje sa otvoreni očima nevidimo, kako iz dana u dan sve više propadamo. Koga, da ne zabrine ovo naše valutarno stanje? toj jedinjoj moći i mjerilu svih Europejskih država, a koja za nas nosi katastrofalne posljedice; koja vuče za sobom sve nevolje, skupoću i pomnožaje bijedu, a da se još nemožemo otresti raskoši i luksusa a postaviti na ozbiljne polje rada.

Naše dame nemogu se otresti svilenih haljina za koje strani spekulanti odnose na hiljade vagona; naših žitarica, odkidajuć sve od grla našoj sirotinji koja danas mora smatrati krub luksusom. Njihov muževi, ti jedini zagovaratelji slobodnog izvoza napuniše sebi bisage zlatom a sirotinju suzom. On isti nam obećavaju popravak našeg Dinara, ali i mjesto toga postigosmo obratno, tako, da dana skočise cijeli naš privredni život, jer se moramo za nahavu hrane, za prehranu takmiti sa stranim trgovcima koji za svoj papir odnose naše zlatu.

Nije li žalosno, da u jednoj ovakoj agrarno bogatoj zemlji moramo želiti najest se kruha. Da je vodio blagostanje naroda naše državnike, bil bi bar u žetvi osjegurati vlastiti narod uz jednu jeftinu cijenu sa žitaricama, da ne stropimo cijelu godinu pred gladom, a pretičak ostavili bi slobodnom prometu.

Koga, da ne zabrine ova naša žalosna sa braćajna politika? Kad promislimo na siromuštini ovu zemlju koja radi nerazumijevanja ili nemara naših državnika podpunjo je zanemarena i preprištena svojoj sudbini. te idu tako daleko da nevide kakovu ulogu i vrijednost ima u ovoj našoj novoj zajednici.

Medjutim izsisavanje naroda ide dalje i jao t se onomu koji se usudi dignuti glasu protesta protiv silnoj korupciji koja danas vlada; taj ulazi u crne knjige, kao protudržavni elemenat, a to sve, da ga usutkaju. Moželi čovjek koji ljubi ovu domovinu da prelazi mukom preko svega što se kod nas u administrativnom polju dogadja? Našim državnici cima stoji u računu, da se narod što više zabavlja u razkoši, e da obnevidi, jer dok pjeva i pleše ne može da više niti da misli na svoju ugroženu egzistenciju.

Koga, da ne zabrine sve ovo i drugo što se kod nas zbiva? Što će od nas biti ako ne prionemo svi zajednički na složan rad? Ovo pitanje preprišteno našim državniciima i političarima. Istina, da iskustvo uči čovjeka, ali da nebudite prekasno. Ovo neka bude kao opomena svima.

„Demokrat“ o valutnom pifanju.

U zadnjem broju injesni »Drmokrat« pod naslovom »Nizbrdice« zbilja upravo »stručno« raspravlja o padu naše valute. Nema najzagrživijih stranačke novine, koje bi tako naivno i tendencijozno prikazivala uzroke pada dinara, kao »Demokrat«. Dok je i vrbacima na krovu poznato otkuda i otkada dnevna devalvacija naše valute »Demokrat« kao da je pao sa Marsa, nazrijeva srozanje dinara u narodnoj činjenici, od kako je »publikovan izdajnički blokaški memorandum«.

Nama nije ni kraj pameti, da apostrofiramo ovu ili onu stranku, Mi smo od uvijek napadali zl i korupciju i nastojali, da uzduž i poprijeko opazimo, što se mora da kritikuje. Nije, medjutim lijepo i dostojno, da jedna stranačka novina, koja hoće da igra ulogu pomirljivosti i iskrenog koju slavenstva, daje ljudima štoeno riječ rog za svijetli.

Ako »Demokrat« želi, da u općenitum pitanja, koji tangiraju interese naroda, bude pame tan, neka barem bude objektivna i nepristana, čisteći Angijasove stule bez obrira na stranku, je ovako postaje do zla boga naivan i snjehčan.

Rekosmo i spasioznu dušu svoju!

Drnis bez svjetla, a Siverić bez vode.

Red došao na upravitelja drniške općine, da se i o njemu danas malko porazgovorimo.

Znateljini smo, je li taj Gospar i kada zatražio od Uprave rudnika, da se uzpostavi električna rasvjeta u Drnišu i da li je glavar Siverić u sporazumu sa ovim poduzećem da obiskri Siverić sa potrebitom pitkom vodom? Jesu li barem predložili Upravi Siverićkog rudnika, da to u vlastitoj režiji izvrši?

Činjenice nas na žalost uvjeravaju, da se u tom pogledu nije do sada maklo od mirve tačke, već dapače, da su ciljevi spomenutih dvaju velmožnih sasna obratni.

Nek služi primjerom i sljedeće, što će najbolje ilustrirati te današnje nadripartiole i njihovo nastojanje za boljitak i procvat podređene im varoši odnosno sela.

Predjašnji načelnici i glavari nijesu doduše smjeli, da postavle kojekakve slične zahtjeve na upravu „Monte Promina“ u Siveriću a to s razloga, što su drhtali pred „Svabama“, koji su vedrili i oblačili i svemu što teutonski disalo nije, prijeli.

Ali danas, i akoprem su još „Svabe“ većinom dioničari rudnika, nijesmo ipak izloženi njihovim šapama a i nemožemo i ne slušamo da više budemo, jer napokon u našoj slobodnoj i ujedinjenoj domovini imamo i dosegli smo se našeg nepokolebivog prava, da moramo jednako napokon biti gospodari u svojoj kući, dok naprama „Svabi“ kavalistvo nam je samo uzajamno poštivanje i drugo ništa.

Danas ima se tražiti ostvarenje pripadajućih nam prava koja su nam za nepreglednih niz godina tvrdokorno i bezobzirno uskraćena bila.

Mi danas još nemamo odvažnih ljudi; oskudijevamo u velike sa dobrom voljom i poštivošću, a to sve na štetu sveopćeg napredka naroda i općina!

Ne pazi se na u kojem smjeru, da se što poradi da odgovara duhu vremena. I najdelikatnije se časti dijele samo onako površno, pa čak pale na osobu najcrnije prošlosti: radilo se i ohotio, za koju bi najblaža kazna bila, lomča.

Ne trebujemo ni nesavjesnih ljudi, da s nama rabetaju ko prodanom marvom, već je preka nužda od poglavice čistih svake ljage. Takovo se stajalište nameće dandanas svakom općinskom upravitelju, koji hoće i želi da na svom mjestu bude.

Ovakovo stanje stvori nije u djelatnosti g. upravitelja drniške općine, jer ovaj nije postupao u Siverićkom odlomku onako, ko što je zahtjevalo i što se očekivalo, buduć Siverić najvažniji odlomak drniške općine.

Trgovački glasnik.

Lička željeznica toliko po nama željkovnu spava na papiru i Bog zna kad će da bude dogotovljena? Medjutim rad njene nedogradnje počinstvo ovog kraja gubi godišnje poprečno oko 50 miliona kruna neopaženo. Kako? Evo, kako Dalmacija trebue za svoju prehranu i prodaju svog produkta oko 5000 vagona što uvoza i izvoza godišnje, koja se istovari u Melkoviću ili Bakru. Do luke ima troškova prevoza oko 60 krunskih para po kilgr, a za daljnju opretnu i prevoz do Splita i Šibenika ili obratno ima troškova oko 1 kruna po kilgr, svega K 1.60 do određjenog mjesta. Dočim sa Ličkom željeznicom roba bi direktno putovala u ove dvije luke a da prevoz robe nebi zapao više od 60 para krunskih po kilgr, što znači, da mi radi nedogradnje Ličke željeznice gubimo na svakom kilgr. oko jedne kruna. Na 5000 vagona godišnje iznaša kako rekosmo oko 50 miliona kruna, koje narod treba da osjeti na svom želudcu.

Kad bi naši državnici matematički vodili računa od svih investicija i posvetili malo više pažnje narodnim potrebama; kad bi bar u ekonomskim i finacijalnim pitanjima vodili jednu mudru politiku, oni bi upregli sve svoje sile za dogradnju ove žile kucavice — Ličke željeznice, jer kad bi ovaj suvišni trošak nametnut trgovcima za prevoz robe od jedne kruna po kilgr, uveli povišenje prevozne tarife na ovaj pruzi, to bi sama Dalmacija

u dvi godine isplatila uloženi kapital, a da nepitamo od kakova bi blagostanja bila ne samo za narod ovog kraja već i za cijelu državu.

Poštanski automobil za 15 dana ne prilazi Benkovcu. Direkcija pošta, Ministarstvo saobraćaja nije našlo uputnim, da barem na magaretu protura poštu, usprkos što se mješćani i občina brzojavno obratili na Beograd i Split za sanaciju ove neurednosti — Stakla na automobilu za ugodnost zimskog putovanja odavna polupana, a sa Ministarstva starinska austrijska praksa. — *Bacala per la Dalmatia!*

Na državnoj cesti od Vukjaka bio jedan nadcestar. Sa oslobodjenjem Benkovac dobio ih tri uz šefa gradjevnoog odjeka (ovaj Šeta po Zadrui), ali do danas na nijednom putu da je i jedan šljunak postavljen ili kakav popravak učinjen. Što čeka put Vranski, jedini izlaz na more, sa popravkom?

Polakšica na prevozu vina. Spediterska tvrtka A. Kuvačić, Bakar nam javlja, da počam od 1. ožujka po dozvoli Ministarstva Saobraćaja, dalmatinsko vino pri urevozu željeznicom sporovozno najmanje kg. 10.000 po vagonu i tovar. listu plaća vozarinu drugog stepena (5% manje nego prije).

Tovarnom listu treba da bude prikopčano uverenje porijekla, potvrđeno od Dal. Pokrajinske Vlade ili kojeg državnog nadležstva.

Od 1. ožujka uspostavljen je cjelokupni promet preko Bakra za sve stanice zagrebačke direkcije.

Prodaje se brod na motor — dug 24 noge — 7 tona, i jedan „kuter“ na motor bez jedara. Obratili se **Toma Sekso — Šibenik.**

Vijesti.

Krpa se kako možemo. Još tiskari ne prispio odavna naručeni i plaćeni u Zagrebu papir. Današnji broj ima svoj prilog, što nije izišao pr. četvrtak.

Opomene oštećenju. Nije lijepo da se slabo odlazivlje pozivama raznih ureda (općinskim i svećenčkim) u svrhu podavanja podataka u vojničkim postima, jer ovaj nemar sa strane općinstva sprečava rad vojničke naravi; koji treba da u stanovitim rokovima bude obavljen. Upozoruje se općinstvo, da će oni, koji pozivima nebi se u naznačeno vrijeme odazvali, snositi teške kaznene posljedice vojničkih zakona.

Veliki koncert „Sokolskog društva“. Muski zbor i orkestar „Sokolskog društva“ pod upravom svog društvenog dirigenta glazbenika Jakova Gotovca preučetli je koncert ovog mjeseca veliki vokalnoinstrumentalni koncert. Na programu su birana djela svjetskih kompozitora: Beethoven, Haydn, Massenet, Borodina, Moniuszka, a jugoslavenskih kompozitora sborovi Lisinski, Hatza, Dobronić, Gotovec i jugoslavenske narodne pjesme. Potonji program, te dan i mjesto koncerta objavit će naknadno. Uprava.

Pomen danu ustanka Karađorđja: 11 Pešački puk „Kara-đorđja“ u Splitu slavio je svoju slavu 19. marta 1922 kao uspomenu na dan ustanka pod Kara-đorđjem 1804. god.

Naš zemljak koji je svršio više glazbene nauke u Švajcarskoj svratio se u naš grad, te bi rado davao privatne pouke u pjevanju, glasoviru te raznim drugim glazbama, bez velikih pretencija. Za informacije obratiti se kod gosp. Ante Fran.

Priruz na izravne poreze pri obćini Šibenskoj za odlomak Šibenik 250% na ostale odlomke 300%.

Parirna u obćini Šibenskoj: u gradu: na svakog pasu čuvara i lovačkog godišnino Din. 40, a za sve ostale Din. 600. Po selima: na prve Din. 24, a na druge Din. 400.

Šibenski biskup mgn. Jerolim Mileta bi u Rimu za kao lakvog posvećen u nedjelju 26. pr. mj. † **Ante Matijević** glavar Zablauca usnu u Gospodinu 21. pr. n.j.

Utopio se Niko Klarić postolar iz predgradja Dolac.

Ispravi. U zadnjem broju pri članku „Lakome oči pri pogaçi“ III. stupac: Dr. Žic u Dr. Ivić. Vijestica „Sladokuci“ odnosi se na Skradinj, a mjesto Din. 400 čitaj Kruna 400. Medju „Javnim Zhalvalam“ u podpisima ispravi: majka u otac.

Odbor Dobrovoljaca u Vodicanu 26. pr. mj. imao zabavu. Ispala po bratsku, da nije mogla bolje.

Pajdaši talijanski fašiste i Jugoslav. Napred. Nacional. Omladina u Prvić-Luci. Prvi ruše, pale, ubijaju našu braću po Istri, a drugi prijete: sakupljanje i doprinos „Jugoslavenskoj Matici“. Evo crna na biclu 25 pr. veljače uz sursrelljstvo trezmenih rodoljuba Prvić-Luke, vodički diletanti dobiše dozvolu da mogu u istom mjestu predstavljati „Nada Istre“, siika u 3 prizora iz pera Klonimira Škalco (Sv. 1. Knjižnice „Jugosl. Matic“ gl. podruž. u Splitu), te krasnosloviti Preradovićevu „Braću“ u Zlatu, i Jovanovića „Čiganin hvati svog konja“.

Razaslihi u Luku oglašje, ali ih Omladinu rastgra — jer da nijesu biljegovani sa 5 Din., a

tim da se oštećuje država. Njihov vrbadžji mozak nije mogao pojmiti, da ovog nameta, lakse oprošteno je sve što se uzradi u korist „Jugoslavenske Matic“, pošto vodički diletanti sav čisti prihod ovoj namjerili. Nu predpostavimo, da se moralo na svaki oglaš i priljepiti bul od 5 Din. Lučka Omladina pokazala se mizerom, za što nije pogdigla svoj prosvjedni glas protiv rasipanja novca i zatražila iz kojih zaklada bio plaćen put, hrana i konak te suviše nadnica Din. 30 razbijačima po ubavom, pitomom i skladnom Dubrovniku? Ni ovo nije bilo dosta Lučkoj Omladini. Udarila u brzojavne i pismene prijetnje da vodički diletanti ne dolaze, jer da će doći do „ozbiljnog sukoba“.

Na ovako bjescomučni odpor šta je moglo navesti Lučku Omladinu? Pri svršetku „Nada Istre“, iza kvinta zbor imao pjevati: „Slovenac, Srba, Hrvat“, ono Hrvat palilo ih, jer ih srbila ledja što im olicila „Hrvatska Radnička Zadruga“ u Dubrovniku.

Vodički diletanti 26. pr. mj. u svom rodnom mjestu održaše zabavu sa čistim prihodom u istu svrhu.

Jadna Liko što si dočekala? 21. veljače stigao u Vodice F. Z. Donadini u autu sa još dva gospodina. Njegov dolazak pretiče brzjojavka iz Splita: pripazite s kim se družiti, tko se s njim družiti i šta bude govoriti.

„Hrvatska Rieč“ odselila iz Splita u Dubrovnik, a ne u Sarajevo kako bio javio „Novi List“.

Kad se neće ili nesmije tudje, onda se svoje koke perušaju. Tako vam je bilo otrag dana pri izletu Jugosl. Napr. Nac. Omladine u Dubrovnik Mislimo, da nema čovjeka, koji bi mirno gledao, da mu tko silom s glave pokuša snimiti kapu, tako i „Hrvat. Rad. Zadruga“ u Dubrovniku bila u svom pravu obraniti posilno skidanje svoje table, svog — cimera.

Za pokuditi je što u Jezerama Tiesanske obćine župnik Don Niki Rodinu preko noći bivaju poiupani prozori. Divljaštvo počinihi divljaci.

Iz busije napadnut Dr. Sokol u Splitu. Obranio se revolverom. Graja je na Napred. Nac. Omladini da bi bila napadaj upričičila ili provela. Samo napred, pa će dom nam biti sretan; da, da, bit će — grobu ravan. Iteku nek talijani posvajaju.

Radikal održali 19. veljače skupštinu u Benkovcu. Pravoslavni mahom uskuču iz demokratske u radikalnu stranku kod Tode Miović iz Benkovca i Nikola Janković upr. obć. Kistanje.

Poskupio papir. Zagrebački listovi bili primomani povisili cijenu od pola na jedan Dinar.

Objesila se Matija Orlov rođj. Strika, god. 35. u Zlarinu. Muž joj bio u Šibenuku, kćer na školi, a pastorka za kravom. Nu i kao djevojci nisu joj svi kotači redovito funkcionirali.

Svoje vrsti štednja. U Wiesbadenu u Njemačkoj djeluje reparaciona komisija. Tamo i naša država imade svojih 30 prestavnika i svaki prima mjesečno 200 franka u zlatu. Oviklo u koliko se znađe. — Naša poslanstvo u Berlinu imade 5 (pet) sekretara svaki sa mjesečnom plaćom 20.000 maraka.

I čorava kokoš namjeri se na bobovo zrno. U resolutiji na protestnoj skupštini što ju Split dneva 26. pr. veljače protiv Hrvatskog Bloka prihvatilo radi po ovom upravljenja memorandumna na međunarodnu gospodarsku konferenciju u Genovi stoji: „nezadovoljstvo pojedinih krajeva i grupa najuspješnije suzbijati (će se) zajedničkim nastupanjem čitavog naroda i sistematičkim ozdravljenjem administrativnih, finacijjskih, ekonomskih i kulturnih prilika“. Naš narod presit je gramatike; gospodo, htjeli bi vas jednom vidjeti u — praksi.

Darovi Zemljoradničkoj Stionici u Šibenuku. (Sve u Dinarima): da počaste blago uspomenu Pere Zlatovića: Blaž Fakčević 10, Bujas Pave 10, Škarica Dane 5, Škarica Mirko 5, Luhura Spiro 5, Marko Zamirović 5, Panjkota Milan 5, Šime Šupe 5, Bogdanović Čiril 5, Bogdanović Joso 5 i Baranović Stipe 5; da počaste blago uspomenu Kate ud. Ijadica: Škarica Mirko 10, Baranović Mijo pok. 5, Škarica Dane 5, Aras Danko 5 i Bogdanović Čiril 5; da počaste blago uspomenu Paške Buljkasa: Braća Grubišić 10, Baranović Mijo Trefo 10 i Škarica Dane 5; da počaste blago uspomenu Ive Karadžole: Grubišić Tome 50, obitelj pok. Ive Karadžole, 50, Spiro Karadžole 50, Mate Karadžole 50, Škarica Dane 25, Milan Panjkota 20 i Bogdanović Čiril 5; da počaste blago uspomenu Mije Guberina Bogdanović Čiril 5. Nadalje darovaje za popravak društvenih prostorija: Joso Škarica 100, Božević Ante, sudija 30, Karadžole Paško 20, Mikulandru Vica 20, Vijlac Luka 20 i Grubišić Marko 20 — Plemenitum darovateljima uprava Zemljoradničke Stionice svesrdno zahvaljuje.

Darovi Jugoslavenskoj Matlici. (Sve u Dinarima): Rogoznica prigodom protestne skupštine održane 22. I t g. 150. P. Šepurine prigodom protestne skupštine održane 22. I t g. 200. da počaste uspomenu Kate ud. Iljadice, Jadronja Jeso i Cvjeta 20. Ive Sunara Franin 30. braća Škarica pok. Dume 40. obitelji pok. Grge Koštana 10. Tertka Paško Rora 20. obitelji Belamarić 20. Škarica Josip 20. i Franje Karadžić 20. da počaste uspomenu Mande Carbonetti: Tvrтка A. Šupuk i Sin 20. Tvrтка Paško Rora 20. da počaste uspomenu Nedjelke Triva: Deli Josip Split 1250. prigodom Strossmayerovog dana sakupljeno na koncertu 1734. prigodom istog dana doprinio Miron Ivanišević 10. da počasti uspomenu Nike Medini: Vukić Vladimir 10. prigodom vjenčanja Koštan-Vidović, Vukić Vladimir 10. prigodom Rapalskog dana: Jugoslavensko lovačko društvo 100. prigodom smrti Ive Karadžić: Sunara Ive Franin 20. Tarle Jerolim Josin 25. da počaste uspomenu pok. Lovre Botice: Jugoslavensko lovačko društvo 50. Josip Jadronja 20. prigodom zabave i plesa priredjenog 18. II t g. u Mandalini napredna nacionalna omladina u Mandalini 21850. Čular Grgo pri prodaji cvijeća društvu Sokol od 10⁰⁰. dobitka doprinio 5. da počasti uspomenu svoje sestre Milice. Dr. Frano Volarić 50. Trgovačko društvo „Promet“ da počasti pomen Ranke Margetića 100. Gamberasi Antun 25. Belamarić Marko 25. da počaste uspomenu pok. Vladimira Desnice u Obrovcu: Dr. Justo Matačić 15. Dr. Jerko Machiedo 100. prigodom smrti Josipa Matijeveća učenicu VII razr. realne gimnazije 55. prigodom zabave i plesa dne 2. i 5. veljače t. g. Pučko Prosvjetno društvo u Murteru 100.

Darovi Jadranskoj Straži. (Sve u krunama): Sakupljeno prigodom pira Dobrović-Brečić u Zoselima 1840. a doprinješe Uroda Ante 400. Ljubica Uroda 200. Oskar Dobrović 120. po 80. Don Marko Čorić, Dr. Gjadrov, Petar Brečić, Ante Šupićić i Špiro Dobrović, po 40. Ljuba Bačkov, sudac Ivo Kamenarović, Ivan Rešić, Vice Stojanov, Vera Livajić, Milka Dobrović, Mijo Bačkov, Mercedes Valles, Ljube Dobrović, Pravoslav Brečić, Rade Dobrović, Ante Dobrović, Bogoljub Papadić, Roko Mijatović, Šime Šparica, Marin Belas, Adela Gjadrov, po 20. Šime Uroda i Marcel Dobrović.

Priobćeno.*)

Kr. Izhranbenom Uredu

Split.

Na naše otvoreno pismo u splitskom „Novo Doba“ glede dieljenja aprovizacije — kukuruza i krušnog brašna po g. Nikoli Fržop pok. Grge odgovorili ste u istom listu da ste poslali prijavu na izvjeđe političkoj vlasti u Šibenik.

Poglavarstvo Šibenik poslalo obćini Vodice na izvjeđe i izvješće Upravitelju obćine oprao ruke: da se to obavljalo pod talijanskom okupacijom, pa da ne meže ništa.

Evo što hoćemo Zhtjevamo, da g. Nikola Fržop pok. Grge, i vama i potpisanim svojim odbornicima dieljenja hrane, izručiti taćni obraćun prihoda i razhoda. A pošto ga on ne će da nama prikaže, a sva prilika niti ga je prikazao Obskrbnom Odбору, Izhranbenom Uredu, dužni ste ga na to primorati, pošto po našem raćunanju moralo je biti omašnog potroška u novcu, a ne znamo u koje dobrotvorne svrhe bi uložen.

Radnja bila skupna, pa i odgovornost — jedan za svih, a svi za jednoga.

Prvi put primismo kigr. 12000 kukuruznog brašna, da razdielimo među Vodićane i Tribunjce. Uz koju cieniu vi ste to prodali? Samo znamo da se prodalo po K 12 — kigr., što bi usljed povoljne izmjene odgovaralo Din. 325.

Drugi put pridigosmo 2 vagona krušnog brašna na 12 kruna kigr. sa 2% odbitka radi vreća. Prodavali smo po K 14 — kigr., što bi odgovaralo Din. 340. Heće nam g. Fržop, da ste ga uoblastili: pućanstvu davati i na vjerjesiju, ali da pućanstvo nesmijemo goniti putem Suda.

Prvi dan g. Fržop dielio je sa odbornikom Mate Poljićak, a drugi dan sa odbornikom Ante Jurićev. Drugi dan g. Fržop ne htjeo za vreće odbiti 2%, već i iste vreće prodavati: papirimate po K 28, a one druge po K 35 svaku. Po našem skromnom, u koliko shvaćamo, raćunu g. Fržop na 20000 kigr. brašna u razlici kupoprodajne cienie K 2 po kigr., imao bi biti utjerao koristi do 40000 K. K ovoj svoti nadostaviti novac ukesan za 250 prodanih vreća poprićeno svaku K 30, čini K 7500 — svega K 47500 koristi. Pa ko u antrašelj još g. Fržop preko odvjetnika šalje opomene i tražbe poboljima a i sirotinjia: da plate, inaće ćeka ih ovrha. G. Fržop bio se pritužio odborniku Anti Jurićev: da fali, da je razlika 1000—1500 kigr. brašna. Pri pregledanju našlo se 200 kigr. više.

Treći put dobili smo 2 vagona kukuruza, da se među siromasima razdieli bezplatno; mislimo da ste vi platili i prevoz. Nu g. Fržop ne htjeo dieliti bezplatno, već po svakom kigr. utjeravao K 150. Na 20000 kigr. čini K 30000. Pribrojimo li ih svoti 47500 ukupno 77500 K. Još nam je istaknuti, da ovaj kukuruz nije bio podieljen samo među siromaha, već i prilićno dobro stojeće i ovi dolivali 6 kigr. po osobi, dok sirotinja samo 3 kigr. — 50% manje.

Mislimo da smo u pravu tražitii: kud krenulo ono K 77500 u više pa recimo i brutto utjeranih Kr. Izhranbeni Ured na tebi je da g. Fržopa primoraš. Obračun nama, kao odbornicima, na pregled i odobrenje podastrieti, a vama u naše supodpise dostaviti, te da odredimo: šta sa pretićkom da se učini i u koju dobrotvornu svrhu da se uloži, akoprem po našem skupnom zaključku pretićak imao bi biti izrućen obćini u korist Vodićkih siromaha.

Čist raćun, duga ljubav.

Vodice, 5 marča 1922.

Jurićev Ante pok. Franje, Ivan Sladoljev Blažev, Dragutin Bastić pok. Luke, Filip Lasan pok. Ante, Ante Sladoljev Blažev.

*) Za članke pod ovim naslovom Uredništvo ne odgovara.

Mali Oglasnik (Do 20 riječi 5 Dinar, svaki pet daljnjih riječi 1 Dinar).

Vagon hrastovi drva u prilici metar dujjine komid na prodaju. Tko želi kupiti nek se obrati: Niki Babun pok. Jose — Tribunj 112.

Zaposlenost kao konobari

traže dva državna činovnika kod koje Kavane ili Hotela od 7 — 12 sati večer. Ponude na „Raskovani“ 113.

SINGER

ŠIVAČIH STROJEVA ŠIVAČIH IGALA
NAKNAJNIH DJELOVA
MAŠINSKOG ULJA

**PRODAJE UZ GOTOV NOVAC
I OBROČNU OTPLATU**

NA SVAKOJ JE MAŠINI NAZNACENA
CIJENA USTANOVljena ZA CIJELU
JUGOSLAVIJU

SKLADIŠTE — ŠIBENIK
GLAVNA ULICA
ZASTUPNIK

ANTE FRUŽ

18—26

MATE PRGIN — ŠIBENIK

Veliki izbor šešira domaćih
tvornica sagova i rukotvorine.

JOSIP DREZGA — ŠIBENIK
Brzjavi: DREZGA ŠIBENIK
Telefon inter 38

VELIKA PRODAJA u žitaricama i kolonijalima

Prodaju: Sećera, Kave, Pirinča, Sappuna, Gradjevno materijala, Nafta, Benzina, Mašinskog ulja

Sve uz cijene konkurencije.

AUTOGARAGE.
Naručbe se obavljaju sa vlastitim prevoznim sredstvima: motornim lađjama po moru, teretnim automobilima po suhu

Export vina, ulja i rakije na veliko.

Glavno zastupstvo za Dalmaciju tvornice likera Ivana Jelića u Šibeniku.

4—52

Jurićev i Kešić — Bakar Veletrgovina dalmat. vina
— samo na veliko —

18—52

Sve se pismene ponude šalju na upravu lista „RASKOVANI“.

Novo osnovaio
transportno i otpremničko poduzeće

**A. KUVAČIĆ
— BAKAR —**
preuzima

svakovrsnu robu za otpremu i uskladištenje. — Vlastita prevozna sredstva i magaze. — Izvršuje sve naloge brzo i najkvalitnije.

Ispostava: Stanica Bakar
8 Brzjavi: Kuvadžić - Bakar.

— KNJIŽARA I PAPIRNICIA —

FILIP BABIĆ

— ŠIBENIK —

Potpuno skladište knjiga na našem i stranim jezicima

Tvorničko skladište papira uz najjeftinije cijene.

— Sav pribor za urede, općine i škole —

Skladište školskih knjiga. i Kr. Zemaljske Naklade u Zagrebu.

Prima predplate na
STRUČNE I PERIODIČNE ČASOPISE
svakog jezika i struke.

MUZIKALIJE SVAKE VRSTI.

ZAHTEVAJTE CIJENIKE PAPIRA I POPIS
KNJIGA — CIJENIK ZA UREDE.

19—32

Solidno! Ukusno! Jeftino!

Zastupstvo i eksklusivna prodaja cipela Zagrebačke tvornice cipela d. d. za Šibenik i sjevernu Dalmaciju

SREČKO BOGIĆ ŠIBENIK
Glavna ulica 44

En gros et en detail.

GRAND HOTEL KRKA — ŠIBENIK

Kafana prvog reda.

Svako večer gospojinski koncert.

Taćna poslužba. — Izvrstna kuhinja.

Cijene umjerene.

PAPIRNICIA I KNJIŽARA

J. GRIMANI — ŠIBENIK

Papir, knjige, školski risaci i pisaić predmeti. Ulijene i acquarel boje, crnila i tuša u svim bojama svjetske tvornice Günther Wagner. Muzikaliije, slike, okvirii i ostali luxus-predmeti. Vrpece i pribor za pisaić stroj ciklostij papir i crnilo.